

flang med Repræsentationen, tror jeg er til Held for Land og Folk; i den Henseende ere det ærede Medlem og jeg altsaa nogenlunde enige.

Klein: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning?

Formanden (Krabbe): Der er indtegnet flere Talere, saa at Forhandlingen ikke kan tilendebringes i dette Møde, men for en kort Bemærkning vil jeg dog give det ærede Medlem Ordet.

Klein: Jeg vil bemærke, at om det Sidste, som det ærede Medlem udtalte sig om, er der her ved denne Leilighed slet ikke Spørgsmaal. Det kan ikke med mindste Grund siges, at, naar den paagjældende Minister ikke er gaaet til Rigsdagen med Hensyn til dette Salg af Marmorkirken, det da skulde være, fordi han tvivlede om at faae en Bemyndigelse eller en Bevilling. For det Første har den paagjældende Minister ikke behøvet nogen Bevilling og har heller ikke troet at behøve nogen, men dernæst vare virkelig Omstændighederne af den Art, at der slet ikke kunde være Tale om at gaa til Rigsdagen i den Anledning. Hvad iøvrigt de andre, store Ting angaar, da ønsker jeg ikke at komme dybere ind paa dem, men jeg skal dog give et lille Svar endnu til det ærede Medlem. Naar han aldeles ikke kunde rænte sig Muligheden af Misbrug af Bevillingsmyndigheden fra Repræsentationens Side, skal jeg minde det ærede Medlem om, at det ikke ligger saa overordentlig langt tilbage i Tiden, da det Thing, hvoraf vi begge have den Ære at være Medlemmer, tog en Beslutning, som jeg anser for at være et Misbrug af Bevillingsmyndigheden, den Beslutning nemlig, at nægte at forhandle Finantsloven.

Formanden: Jeg skal hermed standse Forhandlingerne for i Dag. Næste Møde vil blive afholdt i Morgen Middag Kl. 1, og Dagsordenen vil da være:

Fortættelse af første Behandling af:

Forslag til Beslutning af Rigsdagen med Hensyn til Statsregnskabet for Finantsaaret 1874—75.

Mødet hævet Kl. 5.

Tredfindstyvende Møde.

Lørdagen den 13te Januar Kl. 1.

Sekretæren, Bernitsen, oplæste Protokollen for forrige Møde, som derefter blev underskreven.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:
 Fortættelse af første Behandling af: Forslag til Beslutning af Rigsdagen med Hensyn til Statsregnskabet for Finantsaaret 1874—75.

Formanden (Krabbe): Det bedes erindret, at det Afsnit, der er under Forhandling, er den Del af Forslaget, som er betegnet med Nr. 1 og 2 samt de to dertil hørende Endringsforslag. Forhandlingen herom er gienoptagen.

Sagd: Hvis Flertallet i Udvalget med Hensyn til det 2det Indstillingspunkt var blevet staaende ved den Motivering, som Mindretallet i Statsrevisionen har givet deraf, saa skulde jeg for mit Bedkommende have kunnet sige: „Lad passere“; men det ærede Flertal har opstillet en Række af Paastande, som det til en vis Grad vil vinde Bekræftelse paa ved Vedtagelsen af dette Indstillingspunkt, men som jeg paa ingen mulig Maade kan godkjende. — Jeg skal nu først med Hensyn til Spørgsmaalet om Ministeriets Berettigelse til at sælge Marmorkirken bemærke, at jeg er fuldstændig enig med, hvad saavel Mindretallet i Statsrevisionen som Mindretallet i Udvalget deraf har fremsat, nemlig, at der ikke foreligger nogen som helst Grund til den Paastand fra Flertallets Side, at Regjeringen behøver Folkethingets Samtykke til at sælge Marmorkirken. Folkethinget har selv givet sin Stadfæstelse paa, at det anerkjender, at Regjeringen ikke behøver dette Samtykke; thi naar det paa Finantsloven har optaget en Indtagtspost, som skulde indkomme ved Salget af Marmorkirken, uden at der i Forveien er meddelt nogen formel eller legal Berettigelse for Regjeringen til at sælge, saa ligger deri en Anerkjendelse fra Folkethingets Side af, at Regjeringen er berettiget til at sælge Marmorkirken. Men dernæst vil jeg sige, at, selv om det ikke stod klart, at en saadan Berettigelse var tilstede for Regjeringen, saa har jo selve Flertallet i Udvalget erkjendt, at der i dette Dieblik foreligger en Berettigelse for Regjeringen til at sælge; men et saadant Salg er betinget af, at det sker for kontante Penge; dette er ganske vist en fuldstændig Misforstaaelse, thi hverken i daglig Handel og Wandel eller ved almindelige Salg af Statseffekter er der opstillet den Praxis eller det Princip, at ethvert Salg er betinget af, at det sker for